

جام جهانی

گفت‌وگو با محمد پنجعلی

تفکر دفاعی درستی نداریم

پنج‌علی ۱۹– ۱۸ سالش بود که همراه تیم ملی به جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین رفت. او را برده بودند کسب تجربه کند که کرد. **حالا هم جِزه قدیمی‌هایی است که اصلاً فرصت بازی به او نمی‌دهند هر وقت صحبت‌هایی بر سر پست گرفتن او در تیم پرسپولیس یا یکی از تیم‌های ملی می‌شود، باز بی نتیجه می‌ماند.** بازیکنی که تجربه بازی در تیم منتخب آسیا را دارد این روزها بیشتر در عالم کاسبی سیر می‌کند تا مربیگری. **بعضی از علاقمندان فوتبال او را در کشور های حوزه خلیج فارس می‌بینند، البته به قصد تجارت.** پنجعلی البته الان پیشنهاد اول و آخرش این است که باید از کل تیم ملی و برانکو در آستانه جام جهانی حمایت کرد تا شاید فرجی شود.

«**آقای پنجعلی، یکی از دغدغه‌های فعلی ما خط دفاعی است. چه کار کنیم مشکلات دفاع ما حل شود؟**

مشکل اصلی ما تفکر دفاعی است، نه بازیکن‌ها. کل تیم باید تفکر دفاعی صحیحی داشته باشد که ندارد. در زمان دفاع کم‌تعداد هستیم، مدافعان ما خیلی از موارد کم‌تعداد هستند، تنها می‌شوند در موقعیت تک به تک و دو به تک زیاد قرار می‌گیرند. ما غیر از این موارد در پوشش‌ها و فشار آوردن به حریف مشکل داریم. پرس را خوب اعمال نمی‌کنیم. همیشه هم این ضعف را داشته‌ایم. البته پای تخته نمی‌شود این را حل و فصل کرد. باید به حدی در تمرینات این چیزها را کار کرد و تمرین کرد که ملکه ذهن بازیکن‌ها شود. باید به حدی عمل کرد که کمبودی نباشد. همین چیزهاست که تفاوت مربیان بزرگ را با کوچک مشخص می‌کند.

«**البته این وسط خود بازیکن هم مهم است که بتواند اجرا کند. . .**

حتماً. باید بازیکنانی را برای این کار پیدا کرد. اگر مربی می‌بیند که آن بازیکن‌ها توانایی پیاده کردن دستورات او را ندارند، باید بگردند دیگران را جایگزین کنند. با این حال تمرین خیلی مهم است، تنها با تکرار است که هوشیاری بازیکن‌ها در آن مورد خاص بیشتر می‌شود. . .

«**خیلی‌ها پیشنهاد می‌کنند سهراب بختیاری زاده و کریم باقری بیایند مشکلات کمتر می‌شود.**

متخصص بازی کریم و سهراب را خیلی قبول دارم. این فصل هم خیلی خوب کار کردند. ولی الان اضافه شدن آنها به تیم دیر است. باید بازیکنانی در جام جهانی بازی کنند که در یکی دو سال گذشته در جو و فضای اردو باشند. با بچه‌ها غریبه نباشند. الان دیگر حتی برای تزریق آمپول هم به تیم دیر است. ضمن اینکه باید دست برانکو را درباره این مسائل باز نگه داشت و او را اسیر نکرد.

«**می‌گویسد شما قبل از جام جهانی ۹۸ چندجلسه‌ای هم با مدافع‌های تیم صحبت کردید و از نظر ذهنی به آنها کمک کردید. درست است؟ نه. قرار بر این بود، اما نشد. اولش حرف این را مطرح کردند ولی بعد هیچ خبری نشد.** البته از اول هم می‌دانستم این پیشنهادها همیشه در حد حرف باقی می‌ماند. چون اگر حمل بر خودستایی نباشد تیم ملی کلاً با بازیکنان درشت مثل من همیشه مشکل داشته. مثلاً اگر چیزی غیر از این بود الان می‌رفتند سراغ عابدزاده از تجربیاتش برای دروازه‌بان‌ها استفاده می‌کردند.

«**عابدزاده مگر می‌تواند کمکی کند؟**

چرا نمی‌تواند. برخلاف حرف بعضی‌ها. احمدرضا اصلاً از نظر ذهنی هیچ مشکلی ندارد. ذهنش هم مثل کامپیوتر کار می‌کند، فقط بعضی وقت‌ها جملات را پس و پیش می‌گوید.

«**خود شما فکر می‌کنید تیم ملی از گروزش صعود می‌کند؟**

اگر بازیکن‌ها در «مود» خودشان باشند احتمال صعود هم هست. ولی کلاً نمی‌شود پیش‌بینی کرد. یادم هست سر یک کلاس مربیگری تله سانتانا شرکت کرده بودم که می‌گفت به این خاطر در جام جهانی ۸۲ شکست خورده که برزیلی بازی نکرده بودند و به جای پایبند بودن به فوتبال برزیلی، مشغول بازی در یکسری سیستم‌های دست و پا گیر شده بودند.

«**پرتغال قدرتمندتر است یا مکزیک؟**

پرتغال، چون بازیکنانشان خیلی بزرگ‌ترند. باهوش‌ترند و باتکنیک زیادی بازی می‌کنند. باید برای نتیجه گرفتن در زمین خودمان دفاع کنیم. قبول کنیم که فاصله زیادی با آنها داریم. بنابراین باید در تمام مسابقه در زمین خودمان نفرات بیشتری در اختیار داشته باشیم. البته آنها همانقدر که تکنیکی هستند، درپیل خور هم هستند و با کمک بازیکنان سرعتی و تکنیکی خودمان مثل مهدی و کریمی می‌توانیم حملات خوبی داشته باشیم. مکزکی‌ها هم البته خوبند ولی ما شانس برد بیشتری جلوی آنها نیست به بازی پرتغال داریم. ضمناً مکزکی‌ها هرگز در جام جهانی موفق نبوده‌اند و این بخت ما را زیاد می‌کند.

به کمربندی آمل که می‌رسد می‌داند که دیگر چیزی به نوشهر نمانده. اینجا جایی است که می‌شود موبایل را دوباره روشن کرد و منتظر تماس خبرنگارانی ماند که این روزها زیاد زنگ می‌زنند. بهمن فروتن البته می‌داند که ستوال‌ها بیشتر به سمت وضعیت بحرانی شמושک در ته جدول و احتمال سقوط می‌گراید اما سرمربی خوش‌صحبت و امیدوار شמושک همچنان به بقا در لیگ برتر امیدوار است. بنابراین اتوبیل را در شانه خاکی جاده پارک می‌کند و حرف می‌زند. می‌رود سراغ مسائلی که این روزها مایه دلخوشی او و سران باشگاه است.

چند هفته‌ای است که سفید و

سبزه‌های نوشهر با وجود قرار گرفتن در رده پانزدهم بازی‌های خوبی از خودشان نشان می‌دهند. مساوی در برابر استقلال آن‌هم در آزادی و البته فولاد در شوشتر رویه بازیکنان شמושک برای بازی‌های بعدی را حفظ کرده و آنها با وجود شکست در برابر ابومسلم همچنان به بقا امیدوارند. «گل بدی جلوی ابومسلم خوردیم. روی رویه تیم اثر گذاشت، اما تیم ما به خودباوری رسیده و حالا در داخل و خارج از خانه یک‌جور بازی می‌کند. فکر می‌کنم حتی ما در خارج از خانه بهتر هم هستیم.» شاید اگر مدیران شמושک حدس می‌زدند که چنین محبوبيتی در پایان فصل پیدا خواهند کرد سیاست‌های ریاضت‌گرایانه خود در اول فصل را تغییر می‌دادند. بهمن فروتن می‌گوید: «یکی دو روزی که در تهران بودم با چند نفر از ایرانی‌های مقیم خارج صحبت می‌کردم. آنها می‌گفتند شמושک محبوب‌ترین تیم در بین ایرانی‌های مقیم اروپا و آمریکا است. ایرانی‌های آن طرف‌ زمین خیلی نسبت به نتایج تیم ما حساسیت نشان می‌دهند و اخبار را پیگیری می‌کنند. فکر می‌کنم ما تیم دوم خیلی از شهرسنان‌ها هم هستیم. در هفته‌های اخیر به هر شهری که برای مسابقه رفتیم با محبت مردم مواجه شدیم. شاید باور نکنید اما در آبادان، شوشتر و مشهد کلی از بازیکنان ما امضا گرفتند.»

شמושک درست از آن وقتی که مربی‌اش گفت برای نتیجه بازی می‌کند به آب و آتش زده و بی‌محابا بازی کرده است. البته فروتن عوامل دیگری را هم در این موضوع دخیل می‌داند. «۲۸ هفته از لیگ گذشته و بازیکنان ما مثل فولاد آبدیده شده‌اند. آنها به موقعیتی رسیده‌اند که می‌توانند جلوی هر تیمی بازی کنند. حالا رسانه‌ها هم تحویشان می‌گیرند و این پشتیبانی رسانه‌ها احساس خوبی به آنها می‌دهد. بچه‌های شמושک فکر می‌کنند حالا خیلی‌ها آنها را دوست دارند. بنابراین با احساس مسئولیت زیادی بازی می‌کنند. فکر می‌کنم اگر شמושک بیفتد یک گوشه‌ای از لیگ ایران از نظر ایرانی‌های مقیم خارج افتاده.»

با این حال تمام این محبت‌ها و توجهات تضمینی برای بقا نیست. فروتن سعی می‌کند فضای روانی تیم

را حفظ کند و با تمام وجود سعی دارد تیم را نگه دارد.

شמושک حالا آن رقیب کوچولوی اول فصل نیست و رویه محکمی به تیم تزریق شده. شاید اگر در آن روز کذایی شמושک تیمش را از زمین برق شیراز بیرون نمی‌کشید حالا اینقدر اوضاع پیچیده نمی‌شد. «وقتی دیدم هفته بعد از بازی ما با برق، مهدی شیری پناثی را به آسمان زد افسوس آن بازی را خوردم. افسوس ما وقتی بیشتر شد که یادمان آن بازی را دروازه‌بان پناثی گیری توی دروازه داشتیم، اما با این حال گذشته‌ها گذشته. بعد از آن روز آقای مهندس درویش هم گفت که حق با تو بود و به همه بگو که تو موافق بیرون کشیدن تیم نبودی.» البته شמושک خود را سه امتیاز طلبکار می‌داند. آنها هنوز مصرانه پیگیر شکایتشان از صباپارتی هستند. دیداری که به زعم آنها صباپارتی با یک بازیکن غیرمجاز استفاده کرد. «صد درصد معتقدیم که سه امتیاز آن بازی باید به ما برسد. اما اگر عملکرد فدراسیون طوری باشد که تا به حال بوده سه امتیاز به ما نخواهد رسید. البته از طرف فدراسیون به ما گفته‌اند که صبر کنید مدارک بررسی شود. آنها وعده داده‌اند که حتی اگر بررسی مدارک به بعد از اتمام لیگ هم برسد حق را به قرداد خواهند داد. منتها اگر نتیجه این شکایت زودتر مشخص شود و احیاناً سه امتیاز به ما برسد رویه‌ها خیلی بهتر خواهد شد. ما معتقدیم این سه امتیاز مال ماست چون این بازیکن در یک زمان عضو بیش از یک باشگاه بوده.» اینکه واکنش کمیته انضباطی فدراسیون در مورد شکایت شמושک چه باشد به درستی معلوم نیست اما سابقه رای کمیته انضباطی درباره ذوب‌آهن امیدوارکننده نیست. به هر حال

ورزشی

با بهمن فروتن در جاده کمربندی آمل

سقوط ، تراژدی نیست

مانی راهبر

شמושک با استقلال اهواز به زودی دیدار می‌کند، آن‌هم در شرایطی که در این بازی خانگی چندان شور و حالی دیده نخواهد شد. «تماشاگران از تماشای این بازی محروم هستند و بنابراین ما در حیاط خلوت نوشهر بازی خواهیم کرد. نمی‌خواهم تاله‌کنم اما واقعاً حرف‌های ۲۰ نفر تماشاگر در نوشهر باید با این جریمه رویه‌رو می‌شد. من مشابه همین حرف‌ها را در شهرهای دیگر به مدافعات شنیده‌ام. به هر حال دوست ندارم نقطه ضعف نشان دهم. ما با حریفان و عوامل حاشیه‌ای رویه‌رو هستیم و باید حساب همه چیز را بکنیم.» شמושک باید حساب زمین ناهموار و پر از دست‌انداز نوشهر را هم بکند که در طول این فصل به باشگاه وفا نکرده. «هر جایی که زمین خوب بود بازی ما خیلی بهتر شد. به ما گفتند شמושک. . . برزیلته. . . اما اگر سقوط کنیم یکی از مهمترین دلایل، همین زمین نوشهر بوده است.» بهمن فروتن البته چندان از سقوط وحشتی ندارد. او وضعیت کلی شמושک را محکم‌تر از آن می‌بیند که با سقوط همه چیز از هم بیاشد. «اوضاع شמושک خیلی خوب است. این باشگاه که فقط شامل یک تیم نیست. شמושک هزار تا بازیکن دارد. دو تا مدرسه فوتبال دارد که یکی در گرگان و دیگری در نوشهر است. بیشتر بازیکنان ما از همین مدرسه‌ها آمده‌اند. یک تیم حرفه‌ای در لیگ بازی می‌کند و پایین دست آن هم مجموعه‌ای تشکیل شده که بازیکنان بااستعداد را از خیابان‌ها جمع می‌کند. چند وقت پیش آقای درویش به من گفت که شنیده مصطفی مهدی‌زاده در نوشهر زمین خریده است. او خیلی احساس خوشحالی می‌کرد که بچه‌های شמושک

□

در صورت موافقت راهنمایی و رانندگی و نیروی انتظامی

جام جهانی در میدان ونک

مهدی زعییم‌زاده

میداین به تماشای فوتبال می‌پردازند. ضمناً علاقه‌مندان حرفه‌ای فوتبال ترجیح خواهند داد که آن مسابقات حساس و تماشایی را با خیالی آسوده در منزل‌هایشان نگاه کنند و خانه‌هایشان را به میدان ونک ترجیح می‌دهند. با این حال می‌توان تصور کرد که از ۱۹ خرداد به بعد غروب‌ها و شب‌ها در هنگام مسابقات عده‌ای با تقلات در پیاده‌روها و فضاهای سبز میدان‌های ونک، قدس و هفت‌تیر مستقر می‌شوند و فوتبال نگاه می‌کنند. به اعتقاد شرکت‌های تصویرسازان سیما این مسئله یک مزیت بزرگ دارد. «در گذشته در هنگام پیروزی‌های مهم تیم ملی مردم بدون نظم و هماهنگی در تمام سطح شهر به شادی می‌پرداختند. در این میان عده‌ای هم شیطنت می‌کردند اما این سه تلویزیون بزرگ شهری به این سه میدان مرکزیت می‌دهد و بهتر می‌توان آسودگی مردم را کنترل کرد.» در این میان شرکت تصویرسازان سیما از پخش این مسابقات به چه منفعتی می‌رسد. یکی از مسئولان بخش بازرگانی این شرکت در این باره توضیح می‌دهد: «پخش این مسابقات

مانی راهبر

چهارشنبه ۲۲ فروردین ۱۳۸۵

ادامه دقیقه صفر □

بکش تا زنده بمانی

شמושک «سقوط‌کننده ۹۹ درصد» بعید است دوباره با فروتن کار کند و قندی پس از صد درصد شدن سقوطش دلیلی برای ادامه همکاری با مجید جلالی‌ای نمی‌بیند که پس از گرفتن جای یورگن گده کار بزرگی در پِرد صورت نداد و نتوانست بختک سقوط را از تیمش دور کند. دنیزلی اگر پاس قهرمان نشود بعید است که ماندنی باشد و اگر مسئله قرارداد او با این تیم و تعهدات حاصله در کار نبود، شاید وی ماه‌ها پیش، از تهران می‌رفت و حتی گفته می‌شود که سردار آجورلو هم خسته شده است و شاید فصل بعد در پاس نباشد و اگر این تغییرات رخ دهد، بسیار بعید است که ما باز دنیزلی را فصل بعد روی نیمکت سفید و سبزه‌های تهرانی ببینیم.

اگر غلام پیروانی را که به کرات ثابت کرده به درد بخورترین مربی برای «سیستم‌های مالی نه‌چندان چشمگیر» فجر سیاسی است نادیده بگیریم و چنانچه امیر قلعه‌نویی را (که شاید سرانجام استقلال را قهرمان کند) از محاسبات خود خارج کنیم، هیچ یک از مربیان لیگ جایگاه محکم و ثابتی ندارند. تاواریس که با میل خودش به یکسی از همان مرخصی‌های (!) معروف رفته بود تا یک میلی‌متری برکناری پیش رفت و وقتی پس از سه هفته به کشور بازگشت مدیران سپاهان او را دوباره پذیرفتند اما امروز که سپاهان در لیگ نه برنده است و نه بازنده، اطمینان و اعتباری در دست نیست که در پایان فصل یک برگه مرخصی طولانی‌تر به دست وی داده شود.

حتی زیرپای محمدرضا کرکبندی نیز پس از شکست‌های متوالی ذوب‌آهن در اواسط فصل به قدری سست شده بود که شایعه برکناری او همه‌جا پیچیده بود و فقط چند پیروزی تازه و به خصوص شکست دادن «پاس بدون دنیزلی» وی را تثبیت و ایفا کرد. با این حال اگر معیارها و اهداف ذوبی‌ها چیزی نبوده باشد که کرکبندی برای آنها به ارمان آورده است، شاید تغییراتی در ذوب‌آهن نیز در کار باشد.

تغییر در پرسپولیس الزامی بود. این تیم هم بد بازی می‌کرد و هم بد نتیجه می‌گرفت.

اینچنین بود که پروین و ابراهیمی رفتند و هان و دی یونگ آمدند ولی اگر شعار تکذیب شده «ما قهرمان جام حذفی می‌شویم» به حقیقت نیبوندند و سرخ‌ها در ده هفته آخراین فصل بعد باز به سیستم معروف «اوت‌دست» برای گلزنی اکتفا کنند، شاید حوصله مدیران پرسپولیس از مربیان خارجی هم سر برود. مشکل تیم‌های بزرگ این است که برای پیروز شدن صبر ندارند و اگر چند هفته متوالی بد نتیجه بگیرند، باید دست به تغییر مربی بزنند. کسانی که بازی‌های اخیر پرسپولیس در برابر صباپارتی و پاس را با استقلال اهواز دیده‌اند چندان دلگرم نشده‌اند و آری هان سابقه‌ای طولانی در «فرار» دارد!

اینها آیه یاس نیست. الزام‌های فوتبال باشگاهی است. «بکش تا زنده بمانی.» باید برنده شوی تا

فوتبال ما به خوبی از روی دست خارجی‌ها کپی‌برداری کرده است. می‌گویند تیم شهید قدی به کلی منحل خواهد شد و اصلاً در صحنه نخواهد ماند و حتی اگر چنین نباشد، مجید جلالی باز هم باید به دنبال یک باشگاه جدید باشد. ابراهیمی نیز همین طور. بیازوی اگر روی ابقایش در باشگاه استقلال اهواز حساب کند، واقعاً خوش خیال خواهد بود.

غلام پیروانی می‌ماند و تیمش و «امیرخان ژنرال» و استقلالی که اگر با او قهرمان شود، به پایش بیشتر پول خواهد ریخت. در این میان خاطره «کار دکتر» هنوز با ما همراه است. کسی که در قانون «بکش تا زنده بمانی» به خوبی جا افتاده و بسیاری از حریفان ساپا را کشت تا تیمش را مدعی قهرمانی کند و خودش هم بماند، اما باز هم کارنش گذاشتند. در سیستم فوتبال ما بین او و مربیان «قعرشین‌ها و سقوط‌کرده‌ها» فرقی بزرگ وجود دارد، اما در جهت عکس زیرا او را کنار می‌گذارند اما آن مربیان مانده‌اند تا همراه با تیم‌شان سقوط کنند. محمدحسین ضیایی هم می‌تواند کاندیدای فصل بعدی باشد. او در مسابقات تهران‌تجه نگرفته است و هرچند «ذوالفقارنسب» نبوده، اما تیمی را که در جدول رده‌بندی دهم بود تا رده سوم بالا کشیده است و بنابراین تمام دلایل برای برکناری او فراهم است!!

از همه جالب‌تر دریای شایعاتی است که درباره انتصاب همین مربیان در تیم‌های جدیدشان برای فصل بعدی شنیده می‌شود بگرد تا بگردیم.